

Alles went, behalve Gerard Cox?

Oud geliefden delen toneel

Wat Joke Bruijs en Gerard Cox niet lukte, daar slaagden schrijfster Yvonne Kroonenberg en scriptschrijver Dick van den Heuvel met vlag en wimpel wél in: de twee geliefden van weleer te verenigen. Op de planken en voor anderhalf uur per optreden per avond weliswaar, maar daarom niet minder spetterend en levensecht.

Nederland liep er direct warm voor. In een enkel geval werden kleinere zalen, onder invloed van stormachtige kaartverkoop, snel ingeruild voor de grootst beschikbare verzameling rood of ander kleurig pluche.

UITVERKOCHT is het prettige gesternte waaronder Joke en Gerard hun toneelcruise binnen vaderlandse grenzen varen. Of, zoals Gerard Cox het zelf verwoordt in Kaat Mossel: ‘Het loopt als een trein!’ Maar dan wel eentje uit het pre Fyra tijdperk.

Gerard Cox. Gezeten aan een ijskoude Corenwijn verhaalt. Wie de ogen sluit – al is het maar voor even - denkt met Jaap Kooiman van doen te hebben en zit er niet ver naast. ‘Dit is een van de zeldzame keren dat alles van het begin af aan helemaal klopt. Producent Bastiaan Ragas vroeg me. “Daar heb ik geen zin in,” zei ik. Ik ben wel vaker gevraagd, maar dan zie ik weer allerlei verre steden opdoemen. Uren in de auto om er op tijd te zijn en laat weer thuis. We zagen, eerlijk gezegd, een beetje op tegen al het reizen.’

‘Na het in 2012 happen van een gezamenlijk kroketje aan de Binnenmaas kwamen Joke en ik tot de slotsom dat we Alles Went behalve een Vent (AWbeV) maar een kans moesten geven. Nu staan we midden in een serie van 35 optredens en het einde is niet in zicht. In september 2014 gaan we verder waar we dan gebleven zijn. Regisseur Floor Maas en creatief mens Dick van den Heuvel hebben goed werk geleverd. Het resultaat is 100%. Het publiek beaamt het door almaar tickets te

kopen en de handen stuk te klappen. Om ook na afloop nog enthousiast te zijn. Liefje mijn lief. Wat wil je nog meer?

Joke en ik hebben zoals bekend een gezamenlijk verleden. Maar dat is niet het uitgangspunt. Dat zou niet werken en met terugwerkende kracht wel erg voyeuristisch overkomen. Tot op heden loopt alles gesmeerd. We worden notabene thuis opgehaald en ook weer netjes afgeleverd! Alles om het de ouwetjes naar 't zin te maken. Brigitte Kaandorp, André van Duin en Koos Postema - om maar een paar namen te noemen, zij allen waren zeer positief.' Terwijl Van Duin toch de grootste moeite met de titel van het stuk zou moeten hebben.

AWbeV is een spetterende relatiekomedie. Veel spanning, enige dramatiek en de nodige conflicten. Pianist Louis van Dijk fluisterde Cox in de oren: "We gaan het vanaf nu thuis heel anders doen!" Zelf vindt de éminence grise van de Rotterdamse uitgaanswereld dat het stuk veel weg heeft van een Cabareteske Lourdes: 'Je kan heel goed genezen van je relationele sores. Als je maar oplet. Kijk. Mannen vinden het op zekere leeftijd – veelal na pensionering – allemaal wel goed zo. Vrouwen zijn nog in voor alles.

Regelmatig horen wij in de zaal mensen meepraten met ons spel. Zo gaan ze op in de situaties. Zeker nu de tv kwalitatief op een historisch dieptepunt is aangeland, is een toneelstuk als AWbhV in de buurt het kleine (ver)zetje dat mensen nodig hebben het huis te verlaten. Joke en ik zijn van huis uit geen toneelspelers: wel gepokt en gemazeld. En we weten wat een relatie is. Natuurlijk zijn we niet helemaal groen als gras en een onbeschreven blad. Denk aan de Mounties, denk aan Frans Halsema of denk aan de André van Duin revue... We slagen er goed in de spanningsboog 90 minuten vast te houden. We moeten ons ook een paar keer als een haas omkleden: ook dat gaat prima. Je zou ons zomaar niet de leeftijd geven die we toch blijkens ons paspoort hebben.'

Elke avond lezen we voor het optreden nog even het script door. Een tip van wijlen Conny Stuart. Kost een beetje tijd, maar werkt preventief. En als het een keertje net niet helemaal goed gaat, dan redden we ons er wel uit. Een souffleur verdient aan ons nog niet eens een boterham. Laat staan een droge.'

In een moment van zwakte – of is het echt? – bekent Cox dat 'ie best eens in GTST zou willen spelen. 'Als oude grijze deurwaarder of zoiets. Iedereen zegt dat het allemaal slecht is, maar ondertussen kijken er ik weet niet hoeveel mensen al zoveel jaar naar deze soap. Zal er toch ergens best iets goeds inzitten. Denk ik zo. Wij hebben/hadden bij Toen Was geluk Heel Gewoon 4 draaidagen per aflevering. GTST maar eentje. Denk daar gerust over na.'

Voor de angsthaas: AWbeV kent een happy end. 'Het is een herkenbaar stuk en er wordt veel in gelachen. We – Joke en ik – worden nergens echt gemeen tegen elkaar. Het is een serie conflicten en oude grieven, die een nieuw en ongedacht plekje krijgen in ons leven.'

Dan gaat het nog even over de tv dag van vandaag. Gerard Cox: 'Alle programma's zijn maar voor de jeugd: die zijn in wezen stom en weten nog niks. Maar in hun idee weten ze wel alles beter. Wij hadden vroeger ook een grote bek thuis. Maar dan kreeg je er eentje terug en een klets om je oren. Omroep MAX is een succes en dat gun ik ze van harte.

Alles Went behalve een Vent is een productie van Bastiaan Ragas en Henrike van Engelenburg.